

tvivler om, at de Herrer, som nu ere i Minoritet, lige saa vel ville staa ved deres Afstemning, naar de ere i Flertal, som naar de ere i Mindretal. Men det betyder mere. Det betyder i Virkeligheden mere end alle Ord. Det betyder med Rentsgeringernes allerstørste Styrke en Godkendelse af, hvad der stete her den 1ste April. Det er dette, der ligger i den Afstemning, som nu vil finde Sted, og det er det, jeg har ønsket at sige, inden Afstemningen finder Sted.

J. C. Christensen: Den højtærede Konseilspræsident kalder den Afstemning, som nu skal finde Sted her, en enstemmig Vedtagelse af Finanslovsforslaget — hvad den for Resten slet ikke er, men den højtærede Konseilspræsident har jo Lov til at falde den saa. Jeg mindes derved om en Historie om en Mand, der paa Gaden mødte en Dreng, som gik med en lille Fugl i en Æske. Drengen sagde til Manden: „Vil De ikke købe en Kanariefugl?“ „So, men det er jo ikke andet end en Graaspurv. Du har“, sagde Manden. „Ja, hvad gør det“, svarede Drengen. „naar vi bare kalder den en Kanariefugl“. — Den højtærede Konseilspræsident sagde, at Finansloven vilde blive enstemmig vedtaget her, og den højtærede Konseilspræsident skal have Lov til at falde det en enstemmig Vedtagelse. Men saa sagde han endvidere, at denne Vedtagelse betyder, at hvad der stete her den 1ste April i Fjor, faar sin fulde Godkendelse her ved denne Vedtagelse. Ja, jeg tillader mig dog at tro, at det ikke er ret mange ud over den højtærede Konseilspræsidents maasse snevre Kredse, der kan forstaa hele denne Opfattelse. Det, der stete her den 1ste April, stemtes der om den 1ste April. De, der stemte Ja dertil, godkendte det; de bragte det hele i Stand, de viste deres Billigelse deraf. De, der stemte Nej, viste deres Modstand der imod. Men det, der stete her den 1ste April, det ligger ikke til Afstemning nu her i dette Øjeblik. Det, der den Gang stete, er slet, det kan ikke komme til fornyet Afstemning nu. Ja, hvis vi her ved denne Afstemning kunde gøre det, som stete den 1ste April i Fjor, usket, vil jeg forsikre den højtærede Konseilspræsident om, at saa stete der noget „historisk“ i dette Øjeblik. Saa vilde den højtærede Konseilspræsident saa at se, at maasse endogaa flere af dem, som den 1ste April i Fjor vare saa begejstrede for Forslaget, ikke i dette Øjeblik vilde være slet saa glade ved at slutte sig der til. Nej, Godkendelsen af, hvad der stete den 1ste April i Fjor, kan ikke finde Sted her ved nogen Afstemning i Dag. Det, der i denne Hen-

seende staa tilbage, skal afgøres ude ved Valgene; der skal der stemmes om Godkendelse eller Ikke-Godkendelse af, hvad der stete den 1ste April i Fjor. Dette skal ste, naar vi, nu i April skulle til Valg. Der skal Dommen om den Ting falde; da er det Valgerne, som skulle til at stemme om Forslaget den 1ste April i Fjor. Vi have stemt, Valgerne skulle stemme! Saaledes staa Sagen for Øjeblikket, og saa nytter det jo ikke kort, om den højtærede Konseilspræsident har en anden Mening. Den højtærede Konseilspræsident kan ikke med sin Fortolkning lægge et andet Grundlag ind for Afstemningen her, end der faktisk er til Stede i Forvejen.

D. Hansen: Naar den højtærede Konseilspræsident vil lægge ind i den Afstemning, som nu skal foregaa, at alle de, der enten stemme for Finansloven eller undlade at stemme, godkende, hvad der stete her den 1ste April i Fjor, vil jeg for mit Vedkommende nedlægge en bestemt Indsigelse mod denne Udtalelse. Det er noget den højtærede Konseilspræsident ingen som helst Ret har til at lægge ind i, hvad der skal ste her i Dag.

Konseilspræsidenten (Reedtz-Thott): Tilslutningen til, hvad der stete i Fjor, ligger jo i, at det er lykkes at komme bort fra den Storpolitik, som har været drevet tidligere, og i Muligheden for, at vi ved Forhandling med hinanden kunne komme ind under saadanne Former, at vi — med al Anerkendelse for hinandens Mening — kunne gaa videre med det Arbejde, som vi have for her. Da det jo dog er Opgaven for os alle, om muligt at blive enige, tror jeg, at der dertil, at Finansloven bliver vedtagen, og jeg gentager det, enstemmig vedtagen, ligger, at man i den almindelige Opfattelse ikke kan undlade at slutte sig til, hvad der stete i Fjor ved denne Tid.

B. Bederfen: Jeg vil blot tillade mig den korte Bemærkning, at jeg for mit Vedkommende paa ingen Maade kan finde, at den Udtalelse, som den højtærede Konseilspræsident kom med, kan passe for mit Synspunkt her ved denne Afstemning. Jeg skal kun tillade mig at sige, at naar jeg her stemmer for Finanslovsforslagets Overgang til Landstinget, er det paa ingen Maade, fordi jeg godkender, hvad der stete den 1ste April i Fjor. Det modsatte er Tilfældet. Jeg godkender ikke, hvad der stete her den 1ste April i Fjor, men her have vi et selvstændigt Lovforslag, og jeg mener, at man